

תיאטרון
באר-שבע

קומדיה מטורפת

אלנוכ האלניצים

מאת ז'אן פוארה
בימוי רפי ניב

יוצרים:

מאת ז'אן פוארה

תרגום אלי ביז'אווי

בימוי רפי ניב

תפאורה סבטלנה ברגר

תלבושות יהודית אהרון

מוסיקה אלעד אדר

תאורה אמיר קסטרו, איל דניאל

קוריאוגרפיה ויעוץ תנועה
טולה דמארי

איפור והדרכת דראג אסף פרן

פאות מרינה נודל, וונסה פלסטיקו

שחקנים:

אמיר קריאף - מישל

מולי שולמן - זורז'

אליאור אליהו אמסלם - אגאדור

איתמר אליהו - לוראן

שירי גולן - גברת דילפואה

תמר מלאכי - מריאן

נר סעדון - מרסדס

אדוה עדני - סימון

יונתן צ'רצ'י - אדון דילפואה

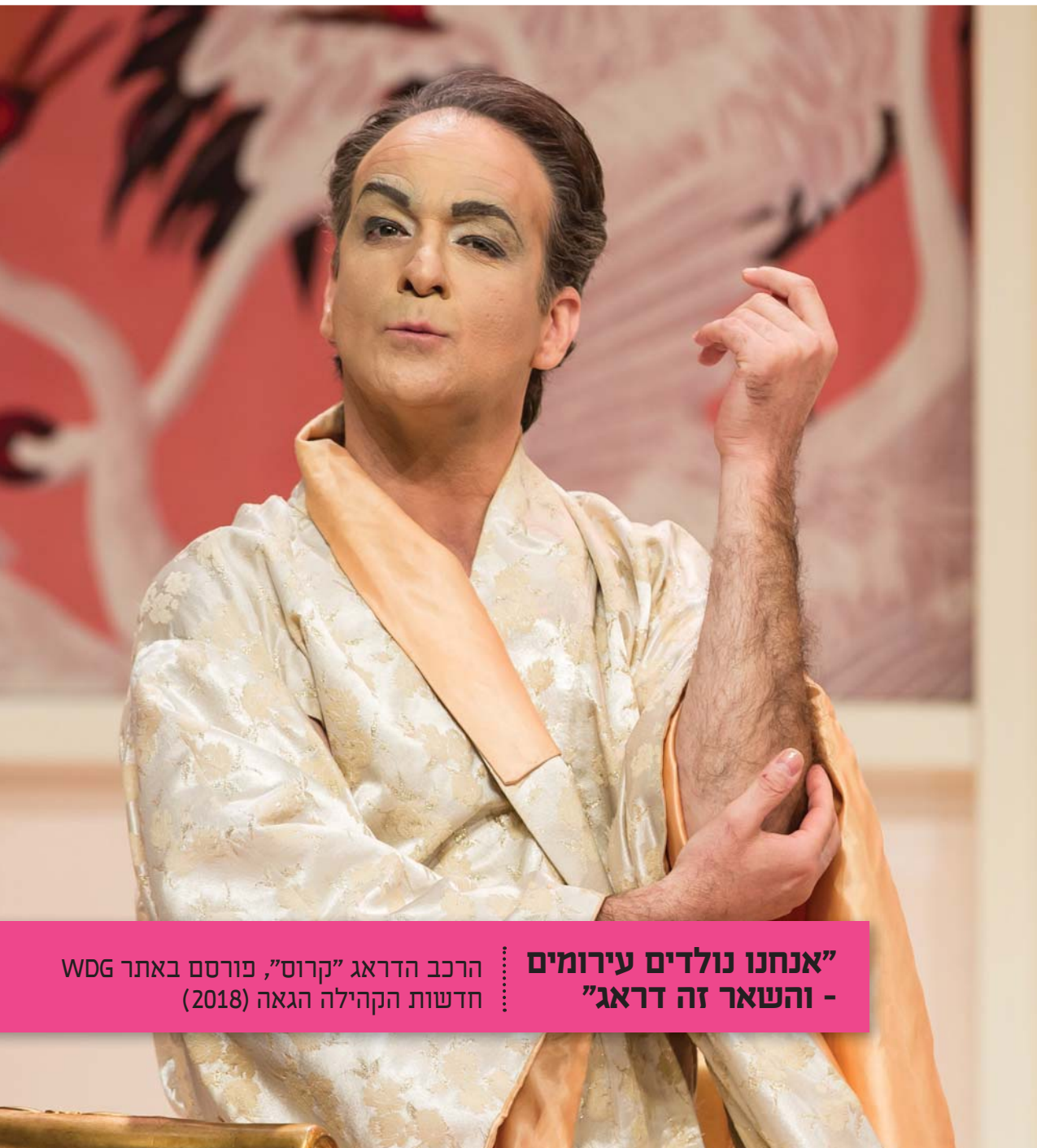

משך ההצגה
שעה וחצי
ללא הפסקה

הצגה ראשונה
04.11.18

ומנות הדראג קיימת איתנו מאות שנים. אין עוררין שצורות שונות של מה שהיום נתפס "דראג" הופיעו לאורך ההיסטוריה במגוון תרבויות. מחצי האי ההודי ועד יפן, ארצות ערב וכמובן אירופה - בכל מקום התקיים ז'אנר כזה או אחר בו נציגת מגדר אחד הופיעה בתור נציגת המגדר השני למטרות אומנות ובידור. במאה ה-20 הלך והתבסס הדראג כפרפורמנס קברטי מאוד, כלומר כזה המכיל ריקודים, שירה (או מראה של שירה באמצעות תנועות שפתיים) ומשחק. לקראת סוף המאה ה-20 התווסף לדראג אלמנט קומי רחב (החל ממחזות סאטיריים, פארודיות על שירים פופולאריים, חיקויי דמויות וכיוצא בזאת) שקיים עד היום. בימינו, דראג מופיע במגוון דרכים וצורות ובכל מיני מרחבים וז'אנרים. אחת מספינות הדגל של קהילת הדראג העולמית היא כמובן תוכנית הריאליטי המצליחה "RUPAULS DRAG RACE", בה קבוצה של כתריסר מלכות מתחרות ביניהן במגוון אתגרים כדי לגלות מי תהיה כוכבת הדראג הבאה של אמריקה. כוכבות גדולות כליידי גאגא ואריאנה גראנדה כיבדו את התוכנית בנוכחותן ונראה כי השמיים הם הגבול בשביל מלכות הדראג בארה"ב ובעולם.

"אנחנו נולדים עירומים - והשאר זה דראג" : חדשות הקהילה הגאה (2018) פורסם באתר WDG

**דבר
הבמאי** : רפי ניב

הקומדיה "כלוב העליזים" מאת ז'אן פווארה, נבחרה לפתוח את עונת ההצגות 2018-19, העונה החברתית. לכאורה - מדובר בקומדיה מסחרית שנכתבה בשנות השבעים ועלתה מאז בהצלחה רבה בכל העולם, זכתה לשני עיבודים קולנועיים מצליחים - צרפתי ואמריקאי ואף עובדה למחזמר מצליח.

אבל למעשה, מלבד היותו קומדיית מצבים קלאסית, מצחיקה ומטורפת שבמרכזה - חילופי זהויות וגבר שמתחפש לאשה כמו בקומדיות הקלאסיות - מימי שיקספיר ועד ימינו אנו - טומן המחזה בחובו גם דרמה אנושית מרגשת על זוג שחי עשרים שנה יחד ומוצא את עצמו במשבר זוגיות (במקרה הזה זוג גברים, אבל אין לי ספק שכל הזוגות שבקהל יוכלו להזדהות עם מישל וז'ורז', שהרי זוגיות היא זוגיות היא זוגיות...) ו-ביקורת על אותם חלקים בחברה שמסרבים לקבל את האחר והשונה. השילוב של ביקורת חברתית, דרמה אנושית וקומדיית מצבים מטורפת הוא שקסם לי כבמאי, כמו גם ההזדמנות להציע לשניים מבכירי להקת השחקנים של תיאטרון באר - שבע התמודדות עם תפקיד חד פעמי המאפשר להם מה שנקרא בעגה המקצועית שלנו - "טור דה פורס". (ע"פ מילון ספיר - מעשה אומנות נעלה, השג יחיד בימינו של אומן או סופר). אמיר קריאף כמישל (אלבין במחזה המקורי) ומולי שולמן כז'ורז' קיבלו הזדמנות להתמודד עם תפקידים מאתגרים שבהחלט מביאים אתם הזדמנות לשיא בקריירה של כל שחקן בשל.

לכאורה - השתנה לחלוטין מאז שנות ה-70 בהן נכתב המחזה - האופן בו תופסת החברה משפחות חדשות ומתייחסת אליהן, אבל נדמה לי שאירועי הקיץ האחרון, והקושי להגיע לחקיקה שתביא עמה שוויון זכויות לקהילה הגאה בישראל, מבהירה שהמחזה רלוונטי בדיוק כמו בימים בהם נכתב.

כאבא למשפחה גאה ומאושרת אני יודע שהחברה בישראל ברובה פתוחה לרוחות של קידמה ופתיחות ומקדימה בהרבה את המחוקק, חלק ממה שהפתיחות החברתית מביאה אתה היא היכולת לצחוק על עצמנו בלי להרגיש שצוחקים עלינו. אני מזמין את הקהל - לצחוק וליהנות אתנו בערב שכולו חגיגה של חופש ביטוי וביטוי עצמי.

הדור הגאה
מאת ג'ורג' אבני, פורסם
באתר MAKO גאווה (2015)

לרואי יש שני אבות הומואים ואמא לסבית. רוב הזמן הוא נמצא אצל אמא שלו ובת הזוג שלה, אבל חופשי להחליט איפה הוא רוצה להיות. לטענתו ריבוי ההורים לא מבלבל, אלא דווקא תורם. "האהבה והחום שאני מקבל יותר גדולים. זה כמו משפחה ענקית כזו, שלא משנה באיזה מצב אני נמצא, אני יודע שאני יכול ללכת לכל אחד מהם והוא יקשיב לי ויתמוך בי, וזה הרבה יותר נעים. שלושתם מעורבים בכל תחומי החיים. הם היו חברים הכי טובים עוד לפני שהם החליטו להביא ילדים, ומתייעצים אחד עם השני על הכול. המשפחה שלי דאגה לי לכל, ועשתה בשבילי הכול, ואף פעם לא הרגשתי שחסר לי משהו".

אם כבר יש איזו השפעה לכך שגדלים אצל זוג הורים מאותו המין, היא בעיקר חינוכית: ילדי הלהט"בים מספרים שלימדו אותם לקבל את מי ששונה מהם. "בגלל שההורים שלי סבלו מאפליה בגלל שהם להט"בים, בבית לימדו אותי לנהוג בכל אדם בכבוד ולדעת לאהוב כל אדם באשר הוא", אומר רואי, ויובל מוסיף: "זה עזר לי להבין שכל בני האדם שווים ולא צריך לשפוט אנשים. לסביות הומואים וסטרייטים - כולם אותו הדבר". "זה לימד אותי לכבד ילדים שהם לא בדיוק כמוני או שמגיעים מסביבה שונה", מסבירה ניקי ונועה מוסיפה: "האימהות שלי נתנו לי את האומץ להיות מי שאני, ואף פעם לא להתנצל על זה".

איך הילדים בבית הספר מתייחסים לעובדה שאתם ילדים להורים מאותו המין?
"כשהייתי צעיר יותר אז היו לפעמים ירידות והצקות", נזכר יובל, "אבל זה כמו שילדים מציקים על כל דבר. הרוב לא עשו מזה עניין. כשהייתי בא לבית ספר חדש בהתחלה פחדתי לספר, אבל מתרגלים. היום אני כבר מדבר על זה חופשי". "אני לא נתקלתי בילדים שהיו נגד, אבל אם כן אתקל אני מרגישה שהתפקיד שלי זה להסביר להם את המשפחה שלי ולנסות לגרום להם לשנות את דעתם", מבהירה נועה. "לא צריך לכעוס על מי שלא מקבל את זה, אלא פשוט להסביר לו למה זה כן אפשרי".

אצל רואי המצב היה קצת שונה, לאחר שכבר בגיל צעיר נתקל בגילויי הומופוביה. "בכיתה ד' סבלתי מעלבונות והצקות מילדים בגלל ההורים שלי. דיברתי על זה בבית וההורים נתנו לי את התחושה שהכול בסדר, ושאני אראה איך כשאגדל הכול ישתנה, וזה באמת היה נכון. היום אני מוקף בחברים מקבלים ואנשים אוהבים, יש לי בת זוג כבר שנה, ואם אתה שואל את החברים שלי, אז ההורים הכי אוהבים עליהם בכיתה אלו ההורים שלי".

רואי חושב שפעילות על משפחות חדשות בבתי הספר יכולה למנוע את החרם וההצקות שילדים חווים. "אחותי בכיתה ב', ואני חושב שזה בסדר שגם בגילאים כאלו ידברו על זה. אם ילד בכיתה א' ילמד שגם משפחה של שני הורים חד מיניים זה לגיטימי, הוא יגדל ויבין שהם שווים כמו כולם". גם ניקי סבורה שיש יותר מקום לנושא הזה בבית הספר. "מדברים על זה אבל לא מספיק", היא אומרת, "אני בבית הספר חצי מהיום, ושם אני מפתחת את הדעה שלי על הרבה נושאים חשובים, ואני חושבת שמאוד חשוב שמורים ידברו על זה בכיתות, כי היום ילדים עדיין משתמשים במילה הומו בתור קללה".

"להט"בים, הילד שלכם יהיה גאה בכס"

ההתעוררות של הדור הצעיר מכוונת בעיקר נגד ההומופובים שמתנגדים להענקת זכויות ללהט"בים, אבל היא רלוונטית מאוד גם עבור זוגות גאים ששוקלים להקים משפחה. הם בטוחים באהבה שיש להם להעניק אבל לא תמיד חזקים מספיק להתעלם מהערות הסביבה. עכשיו הם יכולים להסתכל בגאווה על הנערים והנערות האלו, שמספקים להם הצצה לעתיד, ונותנים להם תשובות לשאלות שמטרידות אותם.

"אני אומר להורים לעתיד שלא יפחדו ויביאו את הילד שלהם לעולם הזה, כי הילד שלהם יהיה גאה בהם", אומר יובל. "לילד לא תהיה שום בעיה עם זה כי כך הוא גדל", מדגישה אריאל, "אם ההורים יחנכו אותו שזה בסדר שיש שני הורים מאותו המין אז גם לילד לא תהיה בעיה עם זה".

"אני חושב שהמשפחה החדשה של שני אבות או שתי אימהות זו משפחה מדהימה שלא נופלת משום משפחה אחרת", אומר רואי, "הרבה חום, אהבה וחיזוקים, והמשפחה הכי טובה שהייתי יכול לבקש". "בני נוער להט"בים יכולים לעמוד מול כל ההומופובים כי זה נותן לכולם תקווה", אומר יובל, "הרבה ילדים וילדות שלחו לי הודעות וכתבו לי תודה, וסיפרו לי שהם בארון והמחאה חיזקה אותם ונתנה להם אומץ. אני רוצה להגיד גם לכל הילדים והילדות שבארון שלא יפחדו להיות מי שהם, כי זה לא הם המוזרים, אלא ההומופובים הם אלו שצריכים טיפול. זה לא עניין פוליטי ולא ענין של שמאל או ימין, זו פשוט הומופוביה ושנאה".

"אנחנו הילדים יכולים להשפיע מאוד על המבוגרים", אומרת ניקי, "כשמדברים בכיתה על משפחות תמיד מדברים על אמא ואבא, ואם היה צריך להביא אישור מההורים אומרים להביא אישור מאבא או אמא, אז אני תמיד קמה ואומרת וגם מאמא או אמא, ומאבא או אבא. עצם זה שאני מעירה משנה משהו בסובבים".

אחד אחרי השני הם הרימו ראש, וסירבו לשתוק. נמאס להם שמעליבים את האימהות שלהם, את האבות שלהם, אותם. ראשון היה יובל, עם חולצת "יש לי שתי אימהות, ואני לא מתנצל", שני היה רואי, ולאחריהם קמו עוד רבים אחרים. הדור הראשון של ילדי ההומואים והלסביות הישראליים כבר טינאייג'רים. יש להם פה גדול ואומץ גדול והם לא מוכנים להתנצל. גם לא על זה שהם סטרייטים.

איך אתם מרגישים כשמפנים אליכם שאלות כמו 'איך זה לחיות במשפחה גאה; או 'האם זה בלבל אתכם מינית?' 'כששואלים אותי איך זה לגדול עם שתי אימהות, אני שואלת בחזרה איך זה לגדול עם אבא ואמא?', אומרת נועה, 'לגבי הבלבול המיני, מאז שהייתי ילדה קטנה אהבתי בנים ורדפתי אחרי בנים, היה לי מאוד ברור מי אני ומה אני. הדבר היחיד שזה נתן לי זה להבין שהאהבה היא בכל מקום ואין לה חוקים או גבולות'. 'השאלות האלו מובנות לי כי אני יודע שהן נובעות מבורות', מוסיף יובל, 'אני גם לא חושש מהן כי אני יכול לענות בלב שלם שמבחינה מינית זה לא השפיע עליי ולא בלבל אותי. אני גדלתי לזה ותמיד הרגשתי שזו המשפחה שלי, ואף פעם לא הרגשתי שיש משהו יוצא מהכלל'.

ולכל אותם הספקנים, ספרו לנו 'איך זה לחיות במשפחה גאה?' 'מבחינתי זה דבר רגיל לחלוטין', אומר יובל, 'אני קורא להן אמא דקלה ואמא ליאורה, ורואה בנו משפחה לכל דבר, ולא מרגיש שחסר לי משהו. זה משהו טבעי שנולדתי אליו. בניגוד להרבה אנשים שכתבו בתגובות שחסרה לי דמות גברית, אז אני אומר להם שלא חסר לי כלום, הנה אני חי היום והכול בסדר גמור איתי'.

מדונה, על אף שאינה קולעת להגדרה המוכרת של דראג קווין - גבר המאמץ נראות והתנהגות נשית בהופעות בידור, מגלמת את ערכי הדראג במלוא מובנם. מחליפה בין זהויות, פורצת את הגבולות של עצמה, חוגגת את הנשיות שלה ומרשה לעצמה להיות מי שהיא רוצה בעולם - סקסית, קלאסית, מוחצנת ומסתורית. לכן אין זה פלא שמדונה היא אייקון ומודל להשראה עבור מלכות דראג. השירים שלה התנגנו באוזניהן כשיצאו מהארון, כשהציגו לסביבתן את מי שהן ולא מי שנקבע עבורן להיות וכשהתמודדו עם התגובות.

נוצצות אבל אמיתיות

המושג "דראג" לא חדש לציבור בישראל. היום יש לנו את ליין הדראג "קרוס", אבל מלכות דראג התחילו להופיע בארץ לפני שנים, כשבניינטיז הייתה גיחתן הראשונה אל המיינסטרים בזכות בנות פסיה (על שם החנות ללבני נשים בקינג ג'ורג' בתל אביב), להקה של ארבעה שחקנים שהופעותיהם בפני קהל גייז התרחבו למופעים קומיים בכל הארץ. בשיא התהילה התארחו הפסיות אצל דן שילון, בתכנית הפופולרית ביותר ששודרה אז, "המעגל". "אתה בעצם בן", הטיח שילון באיזיק כהן, אחת מצלעות ההרכב שישב מולו בדראג מלא. כהן ענה לו את התשובה הבלתי נשכחת: "אני לא בן - אבל שמעתי שזהה בן", והצביע על זהבה שישבה גם היא במעגל (זהבה אגב, היא דווקא בת ככל הידוע לנו).

נכון, נימוסים והליכות אף פעם לא היו חלק מדרישות הקבלה לקריירה של מלכת דראג, אבל נראה שלמרות המאמצים של העוסקות במלאכה לבדר את הקהל בכל מחיר, מעטות הן אלה שפרצו את המחסום והצליחו לדבר אל המיינסטרים. עד שהגיע רופול האמריקאי. רופול צ'ארלס בן ה-57 הוא דמות מפתח בהיסטוריה של הדראג ומלכת הפרפורמנס המפורסמת ביותר בכדור הארץ. בשנת 2009 עלתה לראשונה תכנית הריאליטי בכיכובו, "מרוץ הדראג של רופול", בה הוא בוחר בכל עונה מלכות חדשות, חלקן אנונימיות וחלקן מוכרות, שמתמודדות עם משימות שונות על מנת לזכות בתואר הנחשק "סופרסטארית הדראג הבאה של אמריקה". כבר עשר עונות הן משחזרות לוקים של איקונות פופ, מתאמנות בצעידה על המסלול, מעצבות תלבושות ומתרגלות ליי-סינק תחת ביקורת השופטים. בעולם כולו קיבלה התכנית מעמד של קאלט, ככזאת שמציגה אופנה והומור על רקע סיפורי התבגרות מרגשים של המשתתפות, המגיעות מכל רחבי ארצות הברית, על גזענות ופתיחותה. בהתחלה התייצבו לצפות בסדרה רק להט"בים, אבל פצצת הרגש והסטייל שהיא, הביאה רבים מהצד הסטרייטי, גם בישראל, להתמכר אליה ולראות בה ובדראג את כל מה שכיפי, נוצץ, אמיתי ומוגזם גם יחד. קבוצת פייסבוק ישראלית למעריצי הסדרה נפתחה ומרכזת כאלה שמצטופפים באירועי צפייה משותפים, לצד כאלה שמכוונים שעון מעורר לארבע בבוקר, בשביל לצפות בפרק חדש תוך כדי שידור חי באמריקה (כבר אמרנו שעריך ההגזמה הוא הקדוש ביותר על פי התנ"ך של רופול?).

אבל אף מפלצת רייטינג לא הופכת לכזאת לולא טיימינג טוב - סיפורים סוחטי דמעות שמבקשים לסחוף, צריכים קהל שמוכן להיסחף. "מירוץ הדראג של רופול" עלתה בעשור שבו מקבלת הקהילה הגאה את התמיכה ציבורית הגדולה ביותר שידעה והופכת מקבוצה מוחלשת ונחבאת, לקהילה שמרימה את ראשה ונלחמת עבור זכויותיה (והשבועות האחרונים בישראל הוכיחו שעדיין יש על מה להילחם). רבע מיליון איש פקדו השנה את מצעד הגאווה בתל אביב, כשחלק נכבד מהמרימים איננו להט"בי ולא תמצאו אותו על משאיות. רתיעה וחוסר הבנה שאפיינה עשורים קודמים מתפוגגת בקצב בטוח, גישה המסבירה את הפופולריות הגבוהה של מופעי הדראג בישראל גם מחוץ למועדוני גייז, והתרחבותם למסבות רווקות, ימי הולדת ואפילו בר מצוות. ליינים חדשים נפתחים, ערוצי יוטיוב מושכים את הצופים ומועדונים מתמלאים עד אפס מקום. כולם מתאהבים בדמויות הצבעוניות שמספרות סיפור אמיץ ומשאירות אחריהן חידה.

כשכל יום הוא הופעה

הומואים, לסביות, ביסקסואלים, ובעיקר טרנסג'נדרים, נדרשים ונדרשות פעמים רבות לחנך את החברה לפתוח את הראש לצורות מגדריות אחרות, יצירתיות יותר אם תרצו. להוכיח לכולם שתכתיבי מגדר שייכים לעבר. מי שמוצא זאת כסיסמה, כנראה מרגיש בנוח באחת משתי המשבצות המגדריות שקיימות בחברה, וזה כמובן בסדר גמור, אבל עבור מי מאיתנו שמרגיש צורך יום-יומי לפרוץ את גבולות המשבצת, הדראג מאפשר בדיוק את זה. הוא מזמין אתכם לשכוח את כל מה שחשבתם שידעתם, כי יש מלכות דראג שהן גברים, ויש מלכי דראג שהם נשים, יש מלכות דראג שהן נשים ביולוגיות ויש גברים סטרייטים שללבוש שמלה ולחרוך במות זוהי דרכם להשתחרר מהגבריות הנקושה שכפו עליהם.

דבר אחד בטוח, והוא שהדראג מבקש להרחיב את גבולותיו ולשבור את הגדרותיו, משמע הוא קיים. ככה שלא משנה מי אתם, אם עדיין לא עשיתם דראג, זה בדיוק הזמן להיכנס לנעליים הגדולות (במידה 45 אצל חלקנו) של המלכות הוותיקות ולא לפספס את הרכבת. בגרביונים. דיוות אף פעם לא עולות לבמה עם רכבת בגרביונים.

המלכות מרימות למלכה : מאת מיך קובלסקי וטל גלעדי, פורסם באתר MAKO. (2018) Fashion Forward

מי שלא ראה מימיו מלכת דראג בפעולה, עלול לדמיין גבר הומו בשמלת פאיטיים מוגזמת ופאה מלאכותית, עומד על הבמה ובין בדיחה גסה אחת לאחרת עושה תנועות שפתיים לשירי פופ. מדובר בטעות, ולא רק כי בשנים האחרונות חווה אמנות הדראג התפתחות שאפילו המוגזמת שבדיוות לא הייתה מעיזה לדמיין. מסצנה שולית שתחומה למסיבות של הקהילה הגאה, לתרבות שלמה שמעוררת עניין בקהלים רחבים ונמצאת בהתחדשות. אלא שדראג, כך מלמדות אותנו שמונה מלכות הדראג הישראליות שמיד תכירו, היא דרך חיים. דרך לזהור, להתבטא, לשים מאחור דעות קדומות ולהביא אל קדמת הבמה חופש, תעוזה וגלאם.

נולדנו ערומים וכל השאר זה דראג, אומר אחד הציטוטים המפורסמים של רופול, מלכת הדראג המפורסמת בעולם. אם תחשבו על זה קצת, כולנו משתמשים במראה שלנו, בדרך שבה אנחנו בוחרים ובוחרות להיראות, ככלי לספר משהו על מי שאנחנו - "מכובדת", "מתוחכם", "לא מתאמץ" או "טורפת את החיים". כולנו מתחפשים כל הזמן למי שאנחנו רוצים להיות, אפילו רק לרגע אחד, ודראג מזמן את ההזדמנות לעשות בדיוק את זה: להפוך לדמות צבעונית, מעניינת ואקזוטית, כזאת שאולי בכלל לא ידענו שקיימת בנו.

ראיון עם וונסה
 שם במה: מיס פלסטיקו
 מעצבת פאות,
 אמנית דראג ובורלסק

וונסה הכינה את פאות "כלוב העליזים" לצילומי ההצגה

ש: לתיאטרון ולדראג ישנו קשר בסיסי, מלידתו של התיאטרון בעולם המערבי: נאסר על נשים להופיע על הבמה ולכן גברים שיחקו תפקידי נשים עד המאה ה-16 ובמדינות רבות, כמו אנגליה, גם במהלך המאה ה-17. את מוצאת אלמנטים של תיאטרון במופעי דראג?

ת: בהחלט כן. דראג היא אמנות במה ככל אמנות במה. האלמנט המשותף המרכזי שעולה בדעתי הוא שעל הבמה אני יכולה להיות דמויות רבות. אני לא בהכרח משחקת את אותה האישה, אני יכולה להיות בכל פעם אישה אחרת, עם אישיות ואמירה שונה, או לחלופין אפילו גבר בסיגנון כזה או אחר.

אלמנט משותף נוסף שאני מוצאת הוא ששחקניות או שחקנים לעיתים רבות נעזרים בשינוי של ההופעה החיצונית שלהם כדי להיכנס לדמות וכדי להביע גיל אחר, תקופת זמן אחרת וכד', תוך שימוש באיפור, בגדים ופאות. על אף שבעולם הדראג שינוי ההופעה החיצונית נעשה על פי רוב על מנת להביע שינוי מגדרי או החצנה של מגדר קיים, לעיתים הוא נעשה גם על מנת לשחק דמות ספציפית, ממש כמו בתיאטרון, ולתת לה אישיות בעזרת סימני גיל, שינוי צבע השיער, תלבושות וכו'. הבדל מעניין בין דראג לבין תיאטרון הוא שבעולם הדראג האמניות והאמנים אחראים לרוב ולעיתים לכל האספקטים של ההופעה, החל מבחירת השיר, דרך כתיבת הטקסטים, הבימוי, האיפור, בחירת ויצירת התלבושות, העזרים והתפאורה וכלה אף בייחצון של המופע, ולמיטב ידיעתי בעולם התיאטרון זה פחות נפוץ שהשחקנים מתעסקים בזה.

בסופו של יום המוטיבציה של כולנו כאמנים, למעט חדות היצירה, היא הקהל - להעלות חיוך, להעביר רעיון, לעורר מחשבה, להשכיח את תלאות היום.

ש: בהצגה "כלוב העליזים" נמצא מצב "הפוך" לעומת מצב בו עומדים ועומדות אמניות דראג בישראל במקרים רבים היום (לא יופיע בתכניה, רק כדי להזכיר: ההורים הם אמני הדראג והבן חושש שהאב של ארוסתו יגלה זאת וימנע את הנישואים).

תוכלי לספר על חווית המפגש של המשפחה והסביבה שלך עם האמנות שלך?

ת: הרבה מהאנשים שבחורים לעסוק בדראג נתקלות בחוסר הבנה מהסביבה ובסלידה מצד המשפחה, לעיתים עד רמה קיצונית מאוד. במקרה שלי לשמחתי הרבה, זכיתי במשפחה מפרגנת, גם אם חלקם לא מבינים מה אני עושה בדיוק. גם בניתי לעצמי רשת חברים תומכת, חלקם עוסקים בדראג בעצמם. בקהילה יש מונח שנקרא "משפחת דראג" וניתן למצוא המון פרגון ועבודה משותפת בין האמניות והאמנים.

ש: איך את חושבת שאמנות הדראג והסצנה שלה נתפשות היום בישראל?

ת: עולם הדראג נכנס בתקופה האחרונה לקונצנזוס התרבותי, בעיקר דרך התוכנית "RUPAUL'S DRAG RACE" (תוכנית ריאליטי שעוסקת בדראג). ההשפעה של זה על הדראג בישראל בפועל היא חיובית, והאמניות והאמנים מאתגרים את עצמם ומגוונים את סגנונות ההופעה, מתוך רצון לחקור את האמנות והמקום שאליו היא יכולה להתפתח. אני מרגישה שהדראג שמגיע לבית הממוצע הוא קצה הקרחון ממה שיש בסצנה העשירה שלנו, וממליצה לכל אחד ואחת לקום וללכת לאחד ממופעי הדראג הרבים בארץ וליהנות מהאמנות כמכלול ולא רק ממה שמגיע למדיה המיינסטרימית.

ש: מה תוכלי לספר, למי שאמנות זו אינה מוכרת מקרוב, על החוויה האישית שלך במופע דראג? מה היא בשבילך?

ת: דראג בשבילי הוא עולם שפתוח בפני כל המגדרים, עולם בו אפשר "לשחק" דמות ממגדר שונה משלך או להעצים את המגדר שלך על הבמה. כאישה טרנסית, אני מרגישה שאני ממשיכה שושלת הסטורית של נשים טרנסיות שנלחמו על מקומן, שמצאו בדראג דרך לשרוד כאשר אפשרויות אחרות היו סגורות בפניהן, שבחלקן עברו תהליך של גילוי עצמי על במת הדראג, ובחלקן כמוני עלו על הבמה לאחר תחילת השינוי המגדרי ומשתמשות בדראג ככלי להעצמה ולקבלת חום ואהבה מהקהל. כל אלו הם המשמעות של דראג עבורי.

על המחזאי ז'אן פוארה

ז'אן פוארה [POIRET], שנולד בשם ז'אן גוסטב פואר [POIRÉ] בשנת 1926 ונפטר בשנת 1992, היה שחקן, מחזאי ובמאי צרפתי. ז'אן פוארה החל את דרכו המקצועית כשחקן בסדרת תסכיתים בשנת 1952 בשם MALHEUR AUX BARBUS. בשנת 1952 הוא יצר מופע קברט בשיתוף השחקן הקומי מישל סרו [SERRAULT]. פוארה כתב, עיבד וכיכב בקומדיות רבות ממחזות צרפתיים ובינלאומיים ושיחק בארבעים סרטים; ביניהם: המטרו האחרון [LE DERNIER MÉTRO] בשנת 1980, POULET AU VINAIGRE הידוע גם בשם COP AU VIN בבימוי קלוד שברול [CHABROL] בשנת 1985, בסרט ההמשך שלו המפקח לאברדין בשנת 1986 ובסרט LE MIRACULÉ בשנת 1987.

פוארה כתב וכיכב בהפקה המקורית של המחזה כלוב העליזים [CAGE AUX FOLLES] בתפקיד ז'ורז'. ההפקה עלתה בפאריז בשנת 1973 למעלה מאלפיים הופעות. המחזה עובד להפקת מחזמר בברודווי שזכה בפרס הטוני ועורר השראה להפקת סרטים בעקבותיו. הפקת הסרט הצרפתי-איטלקית בשנת 1979 תחת אותו השם, בבימוי אדוארד מולינרו [MOLINARO] שעיבד את התסריט יחד עם פוארה, זכתה לשבחים רבים. למעלה מ-5 מיליון צפו בסרט בצרפת בלבד. הסרט זכה בפרס הסרט הזר של ה-NATIONAL BOARD OF REVIEW ניו-יורק, השחקן מישל סרו זכה על הופעתו בתפקיד מישל [שם הדמות במקור אלבין] בפרס ה-CESAR לקולנוע הצרפתי ובפרס DAVID DI DONATELLO, של איגוד הקולנוע האיטלקי. לסרט הופקו שני סרטי המשך בשנים 1980, 1985.

אחד הסרטים הידועים שהופקו על בסיס המחזה הוא כלוב הציפורים, בבימוי מייק ניקולס בשנת 1996, בכיכובם של רובין ויליאמס, נתן ליין וג'ין הקמן.

קורות חיים היוצרים

רפי ניב, במאי
יליד דימונה 1965. בוגר ביה"ס לאמנויות הבמה "בית צבי" לשנת 1990. מנהלו האומנותי של תיאטרון באר-שבע משנת 2010. מנהל פדגוגי-אומנותי של "גודמן - ביה"ס למשחק בנגב" משנת 2006. עבודות בימוי (רשימה חלקית): תיאטרון באר-שבע - "עלי כינור", "קומפני", "רק אתמול נולדה", "פרק ב'", "הרולד ומוד", "אם נדע לאהוב", "סוליקא". תיאטרון גשר-הלילה השניים עשר". תיאטרון חיפה- "הבחורים בדלת ממול". תיאטרון הספרייה רמת גן- "טומי תס", "הבלון האדום", "האריה המכשפה וארון הבגדים", "תחת שמי פאריס". הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין- "מתגלגלים", "קומפני", "רשומון", "שש נפשות מחפשות מחבר", מומי". גודמן- ביה"ס למשחק בנגב- "תרנגול כפרות", "אנה פרנק", "משחקי הפיגמה", "אחים בדם". תיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער- "נשיקה בכיס", "השיר שבלב", "הקסם של אורנה". תיאטרון הקיבוץ- "תרנגול כפרות", "שמונה בעקבות אחד". תיאטרון ארצי לנוער- "נולדתי לחלוס", "ססגוניה". תיאטרון המדינת חולון- "אמיל והבלשים", "אורה הכפולה", "הכתה המעופפת", "מומי", "היידית בת ההרים". תיאטרון לילדים ונוער באר-שבע- "מלכת השלג", "דוט והקנגרו".

מימין לשמאל: עומדים: אלעד הדר, מרינה נודל, יהודית אהרון, אמיר קסטרו, אסף פרן | יושבים: ימית אטיאס, סבטלנה ברגר, רפי ניב

קורות חיים היוצרים

סבטלנה ברגר, תפאורה

בוגרת ביה"ס ע"ש גרקוב (רוסטוב, רוסיה), והחוג לתיאטרון באוניברסיטת ת"א. בין עבודותיה בעיצוב תפאורה - תיאטרון באר-שבע: "האפקט", "דונה פלור נשואה לשניים", "גריין מייל", "רומיאו ויוליה", "רוחות", "רק אתמול נולדה", "למה לא באת לפני המלחמה". תיאטרון בית ליסין: "מלך הכלבים", "משרתם של שני אדונים", "הים הכחול העמוק", "עקר בית", "מדליה להרי". תיאטרון הקאמרי: "סוס אחד נכנס לבר", "עד לא ידע". תיאטרון הבימה: "קוריולאנוס". תיאטרון החאן: "מותו של אנרכיסט", "העולם האחר", "הנשים עליונות מוינדזור", "דוד ואניה", "החולה המדומה", "חוקר פרטי", "גן הדובדבנים", "הנסיכה האמריקאית", "אהובת הדרקון", "אותלו", "מצליחים", "נישואים", "קיץ", "אושר", "צל חולף". תיאטרון גשר: "הלילה ה-12". תיאטרון חיפה: "איש הכריות", "מחיר הכבוד", "משהו למות בשבילי". מדיטק: "הכיתה המעופפת", "מומו", "אמיל והבלשים", "יותם ויעלי" ו"ספר הג'ונגל". תיאטרון לילדים ולנוער באר-שבע: "מלכת השלג". עיצוב תלבושות - תיאטרון באר-שבע: "גן הדובדבנים", "אבודים ביונקרס", "עפיפונים", "הרולד ומוד", "הגיבן מנטרדס", "טירונות בלוז", "בין חברים". תיאטרון גשר: "שונאים-סיפור אהבה". תיאטרון הבימה: "קוריולאנוס", "מירלה אפרת", "משפחה עליזה", "פירורים", "ארטון" ו"טנגו". תיאטרון חיפה: "איש הכריות", "מחיר הכבוד", "שלוש מסיבות", "אירמה לה דוס", "המקום ממנו באתי". תיאטרון יידישפיל: "אהבה אחרונה", "חזן מווילנה", "ילדי הצל". זוכת פרס הבמה לילדים ונוער לשנים 2008-2009 ("אמיל ובלשים"). זוכת פרס התיאטרון הישראלי על עיצוב תפאורה 2017 ("מלך הכלבים").

אלי ביז'אווי, תרגום

יליד 1978, בוגר מגמת בימוי והוראת תיאטרון במכללת סמינר הקיבוצים. בין תרגומיו: "אותלו", "סיפור הפרברים", "בית ספר לנשים", "שורת המקלה", "קברט", "שיגעון המוזיקה" (התיאטרון הקאמרי) 1984, "הקמצן", "יחסים מסוכנים" (הבימה). "טרטיף", "לצאת מהארון", "אוליבר!", AVENUE Q, (בית ליסין) "הורים איומים", "רומיאו ויוליה", "פיאף", "שחק אותה סם", "טירונות בלוז" (תיאטרון באר-שבע). "שנה עם צפרדי וקרפד" (תיאטרון המדיטק) "בילי אליוט", "היפה והחיה" (תיאטרון מסחרי) "מלחמת טרויה לא תפרוץ", "בדלתיים סגורות", "תשוקה" (תיאטרון הספריה) "ליצנים של אלוהים", "אל נקמות" (סל"ה יורם לוינטטיין). "ציפורים כולם" (תיאטרון הלאומי LA COLLINE, פריז). כתיבה: לא דובים ולא יער, אריה הספריה (המדיטק). בימוי: בתיאטרון באר-שבע "פיאף". בתיאטרון הקאמרי: "תעלת בלאומילך" (עם גורי אלפי) בתיאטרון הספריה: "תשוקה" (סונדהיים), "בדלתיים סגורות", "היפה והחיה". קולנוע: כתיבת התסריט ל"בננות", סרטו של איתן פוקס. זוכה מלגת קרן אמריקה-ישראל (שרת) לבימוי בשנים 2002-2006. זוכה פרס קרן רבינוביץ' לתרגום על שם עדה בן נחום לשנת 2014 על תרגומו ל"טרטיף". זוכה פרס התיאטרון הישראלי בקטגוריית מתרגם השנה 2015, 2016, 2017 על תרגומו ל"רומיאו ויוליה", "הורים איומים" 1984-1.

אמיר קסטרו, תאורה

תיאטרון באר-שבע - "סליחות", "אם נדע לאהוב", "בוא תכיר את אבא", "ימים בגן עדן", "סוליקא", "פרפרים הם חופי שיים". תיאטרון תמונע - "KNIT & CLEAN", "שיעור לדוגמא", "רגעים", "פרדוקס", "פנים אחרות", "ACCORDING TO LAW", "הגוף האחר", "דורח התקדמות", "נשמה את לא אשמה", "זה כל הזמן בורח לי", "בחוץ לפני הדלת", "מד". פסטיבל חיפה להצגות ילדים - "תופר החלומות", "אופוריה" (פרס התאורה 2016), "דוט והקנגרו". פסטיבל עכו לתיאטרון אחר - "סתיו", "דרקון הזהב", "זה כל הזמן בורח לי", "פלסטין שנת אפס". תיאטרונטו - "שפוייה", "האם דגים ישנים? גודמן - ביה"ס למשחק בנגב - "שונאים סיפור אהבה", "הניצוד", "פשוט אל תשוב על זה", "שעת הילדים", על קצה הפותחן, "זה שחוטף סטירות".

סטודיו למשחק יורם לוינשטיין - "מלחמה", "שושה", "אגדות מעירות וינה", "חנות קטנה ומטריפה". בשנים 2013-2017 - מנהל טכני ומעצב התאורה של פסטיבל המחול "בין שמיים לארץ" בירושלים, בשנים 2013 ו-2016 מעצב התאורה של פסטיבל המחול "אינטימאנס" בתיאטרון תמונע, בשנים 2015-2016 מעצב תאורה בפסטיבל "הרמת מסך".

איל דניאל, תאורה

תיאטרון באר-שבע: "השיטה". אורנה פורת: "שקשוקה ושווד הלימונים הגדול", "מופע ישראלי". המחלקה החינוכית תיאטרון באר-שבע: "מועדון ארוחת הבוקר", "הצל". סטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין: "הדרך למטה", "שם פרטי", "פרימדונה", "דוגויל", "אלוהי הקטל", "האבן", "ילדה אסורה", "נתפס על חס", "DNA", "הנאהבים והנעימים". גודמן: "קיץ אחרון", "המתלבט", "ערבי שירים". צוותא: "ילדה", "פסיכו-לוג", "נו ציפור לשרוק". מופעים - "HOT VOD YOUNG LIVE", "יצא משליטה (YES)", "מחול געתון", "דמנטה", "שלופתא (הבימה 3)". תיאטרון בובות חולון: "המלט". הדרך: "חלום ליל קיץ", "בית המלאכה".

אלעד אדר, מוסיקה

פסנתרן, מלחין ומפיק מוזיקלי, בוגר האקדמיה למוסיקה בירושלים, שירת בצה"ל כנגן וכמעבד להקות צבאיות. ניגן הלחין והפיק מוזיקלית עשרות פרויקטים בארץ ובחול. מלמד בבית הספר "רימון" ובאקדמיה למוסיקה בי-ם. עבד עם: יהודית רביץ, גידי גוב, ירמי קפלן, שם טוב לוי, אפרים שמיר ועוד רבים. בנוסף, עבד עם תזמורת הסימפוניה באר-שבע, התזמורת הסימפונית אשדוד, תזמורת הקאמרטה ירושלים, התזמורת הסימפונית חיפה, התזמורת האנדלוסית אשדוד ועוד.

בין עבודותיו: משנת 2007 מלווה את המוסיקאי אלון אולארצ'יק בהופעותיו ובשנת 2011 הפיק את תקליטו "אולארצ'יק סטייל" ו"יום אחד", אותו גם עיבד מוסיקלית. בין היתר הופיע עמו בפסטיבל הגאז באילת ובפסטיבלים בינלאומיים בעולם. בשנת 2008 הפיק לזמר דוד דאור את אלבום שזכה למעמד של אלבום פלטינה וכן ניגן בסיבובי ההופעות שלו, "VOICE OF LOVE" הבינלאומי את צאת האלבום במדינות רבות בעולם. הפיק מוסיקלית את המופע של אבי גרייניק "מחותרת של איש" ואת האלבום שיוצא בימים אלו בעקבותיו. הפיק מוזיקלית את המופע "נשים שרות מקרטני" בו השתתפו ריקי גל, יעל דלקבאום, דנה עדיני, דנה ברגר, דניאלה ספקטור, מיקה קרני וסיון טלמור.

טלוויזיה - הלחנה והפקת מוסיקה - "הבלוק" (ערוץ 10), "קרב סכינים" (ערוץ 10), "צחוק מעבודה" (רשת), "המשמר האזרחי" (ערוץ 10), "אליפות המסעדות" (ערוץ 10), "פיני הגדול" (ביפ), "פפראצי" (YES), "השועלים" (YES), "הקרמבוז" (ניקולודאון), "מעצר בית" (קשת), אוכל רחוב מסביב לעולם" (YES) "מופע הקולנוע של זאב רווח" (YES).

ניגן בתכניות הטלוויזיה: "רוקדים עם כוכבים", "דן שילון מארח", "הלילה עם ליאור שליין", "מצב האומה", "הראשון בבידור", "היום בלילה עם גורי אלפי", "שישי עם טל ברמן" ועוד. הפיק מוסיקלית את הפרויקט "קולו של הלב" - חידושים לשירי לאה גולדברג. בין עבודותיו בתיאטרון: נגינה - "צליל משותף", (תיאטרון אורנה פורת לילדים ונוער), מחזמר "לילה לא שקט" על פי שיריו של שלמה ארצי (הקאמרי), הצגות תיאטרון באר-שבע: "שחק אותה סם", "סוביניר".

עיבוד וניהול מוסיקלי - "איפיגניה" (תיאטרון באר-שבע), "אלקטרה" (הקאמרי), "הרפתקה בטלוויזיה" (פסטיבל "צלילי ילדות", חולון). הלחנה - "מלחמה" (סטודיו יורם לוינשטיין), "על האש", "כבוד אבוד" (הקאמרי), "פרק ב'", "חתונת הדמים", "בוא תכיר את אבא" (תיאטרון באר-שבע), "הסודות" (תיאטרון בית ליסין), "פרפרים הם חופשיים" (תיאטרון באר-שבע), "האפקט" (תיאטרון באר-שבע).

קורות חיים היוצרים

יהודית אהרון, תלבושות

בוגרת החוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת תל-אביב, ביה"ס לאמנות בוילנה וביה"ס לציור של פרופסור אירנה ברילוב. זוכת פרס התאטרון הישראלי לעיצוב תלבושות 2017 ו-2014, פרס לעיצוב תלבושות של תיאטרון ילדים ונוער 2017, פרס עיצוב התלבושות של פסטיבל חיפה הבין לאומי להצגות ילדים 2018 ופרס על שם ארנון אדר 2007.

עיצוב תלבושות להצגות: תיאטרון באר-שבע - "הלוויה חורפית", "סוליקא", "בימינו לא יוצאים לדו-קרב", "הורים איומים", "בית ברנרדה אלבה", "פרח השכונות", "נורה", "למה לא באת לפני המלחמה". תאטרון החאן - "נפוליון חי או מת", "העולם האחר", "הנשים העליונות מוינדזור", "גן הדובדבנים", "אהובת הדרקון", "חוקר פרטי". תיאטרון גשר - "אורסטיאה", "הרצל אמרי", "גוליבר", "ואסה", "בין לילה ובין שחר". תיאטרון הבימה - "המלך ליר" באנסמבל עיתים/תיאטרון הקאמרי: "טימון איש אתונה", "פר גינט", "הרצל", "הדיבוק", "המלך הולך למות", "שלוש אחיות". תיאטרון הקאמרי - "מעשייה מגונה", "בעל למזפת", "נתן החכם", "מאה". תיאטרון ילדים ונוער באר-שבע - "דוט והקנגרו", "מלכת השלג". תיאטרון המדיטק - "הידי בת ההרים", "מומו", "הכיתה המעופפת". תיאטרון חיפה - "דוכסית של אמלפי", תיאטרון בית לסין - "סיבת המוות", "טניה עולה חדשה" מופעי חנוכה - עיצוב תלבושות ל"מותק של פסטיבל 9", 2016.

עיצוב תפאורה להצגות: תיאטרון באר-שבע - "קן הקוקייה", "הכול הודות חווה", "הכול בגן", "בין חברים", תיאטרון הבימה - "עושה כרזונו", "הדה גבלר". תיאטרון המדיטק - "מלך היהודים". עיצוב תפאורה ותלבושות: תיאטרון באר-שבע - "חתונת הדמים", "סליחות". תיאטרון היידשפיל: "כוכבים תועים". תיאטרון הקאמרי: "חורף מתחת לשולחן", "הפארסות של צ'יכוב", "העשירייה הקאמרית", "דולי סיטי".

טולה דמארי, כוריאוגרפיה שחקנית, כוריאוגרפית, יוצרת

בימוי: תיאטרון באר שבע לילדים ולנוער: מעשה בכוכב שנפל לשולית, תיאטרון הרוח: רוח היער, פרויקט דור האחד: TRANSFORUM EXPERIENCE - יצירה בינתחומית בשיתוף 40 אומנים.

הדרכת תנועה וכוריאוגרפיה: תיאטרון הקאמרי: "ימי שלישי עם מורי", "מי מיוחד מוירגיניה וולף", "סאלח שבת". תיאטרון הבימה: "כמעט נורמאלי", "מירלה אפרת". תיאטרון באר-שבע: "עפיפונים", "גן הדובדבנים", "סוליקא" תיאטרון החאן: "הפרקליט". תיאטרון היידישפיל: "מונולוגים מהקישקע", "שני קונילמל", "אידיש מאמע", "המכשפה". תיאטרון הסימטה: "הלילה הקצר ביותר בשנה". תיאטרון הסיפריה: "שרים סינטרה וחברים", "פאל גואי", "צלילי רוג'רס והמרשטיין", "איך להצליח בעסקים", "מרוב אהבה - שירי יוסי בנאי", "גברתי הנאוה", "סיפור אהבה", "אחים בדם", "אסופית". תיאטרון המדיטק: "נחמן", "פרפרים בבטן". תיאטרון ארצי לנוער: "בייגלה". תיאטרון מופע: "מחוברים". הוראה: מורה לתנועה בבית הספר הגבוה לאומנויות הבמה "בית צבי", מכללת סמינר הקיבוצים, בית הספר לאומנויות ע"ש "תלמה ילין", מורה ליוגה.

בוגרת בית הספר הגבוה לאומנויות הבמה "בית צבי".

שחקנית תיאטרון הקאמרי בין השנים 2006-2011.

בימים אלו שחקנית תיאטרון אורנה פורת ותיאטרון המדיטק.

ממייסדי פרויקט דור האחד- פרויקט המבקש לכוון תרבות מבוססת ערכי שלום, חמלה ואחדות.

אסף פרן, איפור והדרכת דראג | מאפר מאסטר - מומחה באיפור במה ואפקטים

מופיע בדראג כ-10 שנים, בתור מלכת הדראג של באר-שבע והדרום- סלין לה דיווין.

מייסד ומנהל את בית הספר הראשון והיחידי לדראג בבאר-שבע ובאיזור הדרום כולו.

בנוסף בעלים של ליין ה-TWINK, ליין הדראג הוותיק בארץ שפועל בבאר שבע כבר 5 שנים, ומארח את מיטב מלכות הדראג של ישראל. ובעל סטודיו לעיצוב ותפירה- המתמחה בתלבושות במה, תיאטרון, הפקות מיוחדות ואופנה.

ימית אטיאס, עוזרת במאי

בוגרת בית הספר הגבוה לאומנויות הבמה "בית צבי".

לימודי משחק מול מצלמה - רותי דייכס. בוגרת קורס לתסריטאות סדרות דרמה לטלוויזיה ודרמטורגיה - אסף ציפור. (אוניברסיטת ת"א).

2018: בוגרת מסלול "להב" ניהול מוסדות תרבות ואומנות

הפקולטה לניהול: אוניברסיטת ת"א

זוכת מלגות: אלי ליאון 2008, נירה ושמואל רודנסקי 2008, עדנה פלידל 2009, דיוויד מרסר 2010, נאוה שאן 2011. בימוי בתיאטרון - תיאטרון תמונע: "חומר למחשבה". בית צבי: "עשר שניות". תיאטרון פסיק: "המכשפה שלא רצתה להיות מכשפה". גלריה חנינא: "חברה שואלת" - מופע מקורי על נשיות זוגיות ואהבה. סולן הפקות: "מותק של פסטיבל 9" - במאית משנה.

בימוי בטלוויזיה - "שעת סיפור פכיון". ערוץ הופ.

מבין עבודותיה כשחקנית בתיאטרון - תיאטרון חיפה: "דוניה רוסיטה הרווקה". תיאטרון הספרייה: "מלה-סקאלה ועד נאפולי", "רווקים ורווקות", "שלוש מסיבות", "פרק ב'", "מרוב אהבה"- ערב ממערכונים ושיריו של יוסי בנאי. גוזלי הפקות: "חיפזון וזהירון". תיאטרון גושן: "מתחיל בבוס נגמר בטרבח". המדיטק: "חתול תעלול".

מפיקה בפועל - מטה אומנים הפקות: "רובינזון קרוזו באי". פסטיבל עכו: "כל הכבוד!"

עוזרת במאי - תיאטרון הספרייה: "צורה לאהבה". הבימה: "האסופית". מדיטק: "חתול תעלול". תיאטרון באר-שבע:

"עפיפונים", "גן דובדבנים", "בוא תכיר את אבא", "פרפרים הם חופשיים", "האפקט". תיאטרון השעה: "הכוכבים של סבא". מנהלת הפקה - הבימה: "אוויטה", "בוסתן ספרדי". מדיטק: "אמיל והבלשים", "הנקה ופיטי", "ילדי בית העץ", "הסודות של אמא".

אמיר קריאף - מישל

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 1997. תיאטרון חיפה: "מרחב מוגן", "אותלו", "המלט", "רומיאו ויוליה", "ציד המכשפות", "גן ריקי", "אירמה לה דוס", "אימפרו". תיאטרון בית ליסין: "עשו עליך סרט", "אלטלנה". תיאטרון הקאמרי: "עוץ לי גוץ לי", "הצמח של אבא", "דמוקרטיה", "המלט", "יתוש בראש", "היה או לא היה". תיאטרון באר-שבע: "הרוזן ממונטה כריסטו", "החולה המדומה", "בוגד", "הכל אודות חוה", "גלילאו", "נורה", "פרח השכונות", "איפיגניה", "הגיבן מנוטרדאם", "רוחות", "רומיאו ויוליה", "פרק ב'", "גרין מייל", "קומדיה סקסית בליל קיץ", "הורים איומים", "אם נדע לאהוב", "בוא תכיר את אבא", "הלוויה חורפית", "האפקט". תיאטרון הספרייה: "בעל אידיאלי", "הבורגנים", "המיזנטרופ", "שדים ורוחות", "הנס של אנטוניוס", "ערב שירי ז'ק ברל". תיאטרון המדיטק בשיתוף בית ליסין: "כטוב בעיניכם". משתתף במופע האלתורים "פרוביזורי". פרינג': "מנגינות מוזרות". תיאטרון צוותא: "בוא לא נדבר על זה". קריין בחסויות של הזכיינית קשת ובפרסומות רדיו וטלוויזיה. צלם ועורך וידאו.

מולי שולמן - ז'ורז'

שחקן, במאי ומתרגם. בוגר הסטודיו של ניסן נתיב תל-אביב, שנת 2000. שחקן בהרכב האימפרוביזציה "למה אלפקה"- 2001-2007. מאז מאלתר בהרכב "טרי פולינג" ברחבי הארץ ובפסטיבלים בינ"ל. תיאטרון באר-שבע: "הזכיה הגדולה", "יונו והטווס", "קומפני", "הכל אודות חוה", "סוביניר", "הכל בגן", "רק אתמול נולדה", "בין חברים", "רומיאו ויוליה", "פרק ב'", "קומדיה סקסית בליל קיץ" (משחק ואף עיבד יחד עם ירון ברובינסקי). "עפיפונים", "בימינו לא יוצאים לדו-קרב", "דונה פלור נשואה לשניים", "הלוויה חורפית". בימוי ותרגום - תיאטרון תמונע: "מר קולפרט" - (זוכת שני פרסי "קיפוד הזהב" 2010). גודמן בית ספר למשחק בנגב: "סקאפן"/"מולייר" - שנה ג, 2014 ועוד. תיאטרון באר-שבע: "בוא תכיר את אבא", "4 דקות 12 שניות" העולה העונה. טלוויזיה - "זה המצב", "הכל הולך" (עונה 1+2), "בלתי הפיך", "המובילים", "להתבגר" ועוד, "תראו מי שואל", "קופיקו", "כדברא" עונה 3. מדבב זה למעלה מעשור בכל ערוצי הילדים. קולנוע - "חטאים" בבימוי אבי נשר, "ג'סט" בבימוי קובי מחנן.

איתמר אליהו - לוראן

נולד בשנת 1990.

בוגר הסטודיו למשחק מייסודו של יורם לוינשטיין. בוגר קורס טכניקה - משחק מול מצלמה של ניב רז ואולי שטרנברג. מקום ראשון בתחרות המונולוגים לזכרה של אורנה בן חורין 2018. מקום שלישי בתחרות המונולוגים לזכר שוש אביגל 2018. מקום שלישי בתחרות שירי אהוד מנור לזכר אהוד מנור 2018. מקום רביעי בתחרות המונולוגים לזכרה של אהלה הלוי 2017. מקום רביעי בתחרות השירים לזכרה של עדי שקד 2017. בסטודיו למשחק מייסודו של יורם לוינשטיין: "שם פרטי". תלוויזיה: "שלטון הצללים", "המלכות" תפקיד בסדרת הרשת "לא הכל ורוד".

אליאור אליהו אמסלם - אגאדור

נולד בשנת 1990. שחקן, יוצר ותסריטאי ישראלי.

בוגר בית ספר למשחק מייסודו של יורם לוינשטיין וזכה במלגת הצטיינות מיוחדת על הישגיו ע"ש אלי ליאון. בתיאטרון אורנה פורת: "אדיסון" ו"זהבה ושלושת הדובים". בתיאטרון המדיטק: "אמיל והבלשים". בתיאטרון ארצי לנוער: "הלב של ירושלים". בתיאטרון גשן: "בן המלך והעני". בהפקת החנוכה "אדוני המאמנת", בתיאטרון הסימטה: "פרויקט עגנון". קולנוע: "יונה" בבימוי ניר ברגמן. ובקליפ "THE END" לכבוד 70 שנה לפסטיבל ונציה בבימוי שמוליק מעוז. פרסומות: טמפקס, מדע-טק, קוקה קולה, קמפיין אופנה לרשת נעלי שוסטר, חתונה ממבט ראשון, שבוע סוף, פרסומת למשרד לאיכות הסביבה לצד גבי עמרני, ובקמפיין לרשת האופנה הודיס לצד בר רפאלי. בשנת 2018 יצר וכתב את הסדרה "לא הכל ורוד" אשר הפכה להיות סדרת הדגל של מצעד הגאווה של עיריית תל אביב יפו וזכתה לחצי מיליון ציפיות וביקורות מצוינות, אליאור שיחק בתפקיד הראשי בסדרה והוא יצר אותה בעקבות סיפורים אמתיים מחייו. בסדרה שיחקו לצידו מירב גרובר, יעקב דניאל, נועה קולר, חן אמסלם, ז'יל בן דוד, אפרת אביב, תמרה קלינגון, ישי גולן, מעיין תורג'מן, אבי אזולאי ועוד. בשנת 2018 החל אליאור ללמד קורס סדרות רשת בגודמן - בית ספר למשחק בנגב בניהולו האומנותי של רפי ניב.

שירי גולן - גברת דילפואה

בוגרת ביה"ס התיכון ע"ש תלמה ילין וביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי 1992.

זוכת מלגות קרן שרת 1990-1992. מלגה מטעם הקונסוליה הבריטית. זכתה בפרס השחקנית המבטיחה לשנת 1995 ופרס הצטיינות מטעם תיאטרון באר-שבע.

בין תפקידיה בתיאטרון - תיאטרון הקאמרי: "אוליאנה", "עולמה של איימי", "לכל השדים והרוחות", "יום במותה של ג'י", "המלביש", "אחורי הקלעים", "קרוב לבית", "יומן חוף ברייטון", "המלך ליר", "אוי אלוהים" ועוד. תיאטרון באר-שבע: "כולם היו בני", "אם הבית", "קיץ ועשן", "אהבה וזיכרון", "מחלת נעורים", "נוכלים ואוהבים", "המלאך הכחול", "הפסנתר של ברטה", "קן הקוקייה", "המון רעש על לא כלום", "למה לא באת לפני המלחמה", "איפיגניה", "בין חברים", "בית ברנרדה אלבה", "רוחות", "הרולד ומוד", "חתונת הדמים", "עפיפונים", "הורים איומים", "גן הדובדבנים", "הלוויה חורפית".

תיאטרון תמונע: "מרי סטיוארט", "השחקן", "הבכחות".
טלוויזיה וקולנוע - "המסע הארוך", "אבודות ומציאות", "המגפה", "ויקי ואני".

תמר מלאכי - מריאן

בוגרת "גודמן" - בית הספר למשחק בנגב.

הצגות במסגרת הלימודים: מחזמר "אחים בדם" - בתפקיד לינדה, "שעת הילדים" - בתפקיד קארן, "בגדי המלך" - בתפקיד לילי מינרווה, "גשם שוטף" - בתפקיד רויטל, "קצה הפותחן", "הדרך לאי שם".
תיאטרון באר-שבע: "רומיאו ויוליה", "דונה פלור נשואה לשניים".
זוכת מלגות - "כיוונים בחברה" - תחרות מונולוגים חברתיים, "כיוונים בשירה" - תחרות קריאת שירה, תחרות מונולוגים קומיים.
תיאטרון לילדים ונוער באר-שבע: "דוט והקנגרו".
מוזיאון תל-אביב: "הנסיכה וסוד הדרקון".
קולנוע: "לביאות יהודה".

ניר סעדון - מרסדס

נולד בשנת 1980.

בוגר בבית הספר למשחק "גודמן". זכה מלגת הצטיינות, כישרון והישגים מטעם בית הספר למשחק ומלגת מונולוגים קומיים ע"ש צביקה הדר. פפינו: "שבת ראשון שני" (2007), מק'מרפי: "קן הקוקייה" (2008), ג'ורג': "על עכברים ואנשים" (2008).

עדנה: מחזמר HAIRSPRAY (2008).

תיאטרון באר-שבע: "קומדיה של טעויות", "פיאק".

תיאטרון הקיבוץ: "תרנגול כפרות". תיאטרון הנגב: "נמש בת שמש".

תיאטרון הקאמרי: "טרור".

קולנוע וטלוויזיה: "אנשים טובים", "זגורי אימפריה", "השפיץ".

יונתן צ'רצ'י - אדון דילפואה

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי 1981. תיאטרון חיפה: "המלט", "תופרות", "העלמה והמוות", "סיפור פשוט". תיאטרון הקאמרי: "חפץ", "אבודים ביונקרס", "מלאכים באמריקה", "גורודיש", "מילאנו", "גיבור מעמד הפועלים", "מותו של סוכן". תיאטרון באר-שבע: "בוגד", "חבלי משיח". בטלוויזיה - "מרחב ירקון", "זינאנה", "פולישוק". בקולנוע - "האסונות של נינה", "אביבה אהובתי", "אינגיל" (מועמד לאוסקר על תפקיד משני בסרט זה). מועמד לשחקן מצטיין, V פרינג' הצגת יחיד "אדון בפסטיבל אדינבורו בסקוטלנד. הצגת יחיד "חסד עצמי" בצוותא תל אביב. פרס שחקן מצטיין פסטיבל עכו. מלמד משחק במסגרות שונות ובאופן פרטי שנים רבות. הקים את בית הספר למשחק אמנויות הבמה ושימש כמנהל אמנותי. שותף ויזם להקמת בית ספר למשחק "קמפוס צוותא". בתל אביב. מרצה ומנחה קבוצות בנושא הומור ושפת גוף.

אדוה עדני - סימון

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה, בית צבי. תיאטרון הבימה: "סוניה מושקט". תיאטרון בית ליסין: "ילדה של כולם", "אני לא רפפורט", "מי מכיר את עמוס חפר". תיאטרון חיפה: "השקרן" והמופע המוסיקלי: "שוק המציאות". תיאטרון הקאמרי: "קרום", "אטום". תיאטרון באר-שבע: "מהומה רבה על לא דבר", "הנסיכה והרועה", "הנאהבים", "כטוב בעיניכם", "ציד המכשפות", "אהבה וזיכרון", "אנה פרנק", "בית המלאכה", "לחנך את ריטה", "יתוש בראש", "נוכלים ואוהבים", "כשאת אומרת לא", "לא כולל שינה", "אחרון המאהבים הלוהטים", "בין חברים", "גלילאו", "טירונות בלוז", "איזה יופי", "רומיאו ויוליה", "פרק ב'", "אבודים ביונקרס", "בימינו לא יוצאים לדו-קרב", "בוא תכיר את אבא", "דונה פלור נשואה לשניים". תיאטרון הספריה: "פאל ג'ואי", "הלווייה חורפית". המחזמר "גריז". תיאטרונטו 95: "ג'ורדן". פסטיבל לתיאטרון קצר: "חני בעלך אוהב אותך", "מיכל". טלוויזיה: "פרפר נחמד", "יתכון השיר שלנו". משתתפת במופע הבידור "נישואים גרעיניים" אותו כתבה, ביימה והפיקה יחד עם בעלה דוד קיגלר.

הנהלה ציבורית

י"ד: פרוץ אייל שיינר | ריימונד אברגיל | קרן אוזן | אורן אהרוני | אבי אטיאס ע"ד דני אליגון | ד"ר אנגלרט מאיר | פיני בדש | נעמי בלומנטל | ראובן בן סימון משה גולדפרב | דניאלה גז | אשר גרינבאום | ד"ר אהוד דוידסון | פרוץ צבי הכהן | אפרת זיו-אספיר | עפרה חן | אהרון ידלין | דוד יוסוב | סימה כחלון | גילה לוי | עופר ליפשיץ | עליזה מנור | פרוץ גורג' מרקוביץ | ע"ד מאיר סהר | אריה קליינמן | אמיר רוזנבלית | יוסי רייך | גלית שביט | יצחק שתיל

ממונה בטיחות יעקב הכהן | יעוץ משפטי רמה לשם, ע"ד אהוד ערב משרד רו"ח חדד ושות', רו"ח | מבקר פנים אלברט פרוץ, רו"ח | רופא התיאטרון ד"ר מיקי (מייקל) גידון | מנהל שיווק ומכירות ירון משלי | מנהלת מח' מכירות ושירות לקוחות אילנית וקנין-בקר | נציגי מכירה הודיה אדרי, רותם אוזן, נועה אלמקייס, כפיר אמונה, שקד גידקין, הלן דאוץ, ורד דהן, שרה דוויט, מאיה חביבי, דניאל חי, עמית חיים דוד, אירית יהודה, נטלי רפאלוב, רעות סבה, דבי רוטנשטיין | אחריות משמרת חגית שלי | שירות לקוחות רותם אבוקסיס, אילנה בגונב, ליאור ביטון, ניל גבע, טל כהן, אלנה מילקוב | רפרנטית מכירות מחלקה חינוכית ליטל לוי | רכזת בקרת מנויים יפעת חלילי | רפרנטית מחלקה עסקית מזל אבר | מנהלת מכירות אזור דרום אושרה דן מנהלת מכירות חוץ רונית קריספין | דוברות ויחסי ציבור איטל תקשורת | מנהלת פרסום והפקות אירועים שני אמור | רכז שיווק בניו-מדיה מיכאל קושניר | מנהלת מחלקה חינוכית וקשרי קהילה הילה פז | רכזת תכניות ויזמות תליה סספורטס | רכזת תוכן והדרכה לילך אוהיון | רכזת אדמיניסטרציה נוי ארץ קדושה | מלווה חברתית רז נגר נציגת יחסים בינלאומיים נופר ברקול | מנהלת כספים כנרת סברי, רו"ח | הנהלת חשבונות אירית שרור | חשבות שכר והנה"ח אילנית דחליקה | עוזרת אישית למנכ"ל התיאטרון תקוה סקוי | מנהלת אדמיניסטרטיבית דנה קוניו | עוזרת אישית למנהל האמנותי ליבי בן סימון | אחריות מלבישות לריטה מיגרוב | מלבישות יהודית אלקיים, שנית ביטון, אביבי עמר, ירון קליין | מעצבת ומנהלת מחלקת איפור ופאות מרינה נודל | מעצבת ומנהלת מחלקת תלבושות ואביזרים גילי כוכבי | מחלקת תלבושות ואביזרים עירית פלדמן | צוות במה יוסף ברונשטיין, אריה לוצאטו, דודו מויאל, יהודה מליסה, אלעד רחמים, ארבל פורסטר, מתן וקנין, קובי צמח | מנהלי במה משה הראל, אלי יוספי, אלי יורם, מוטי ברהום, חנוך אברהם | מח' סאונד ומולטימדיה יעקב אבודרהם, אנדריי לומנובסקי, אייל פיש, ניר רובין, אסף טוויסט תאורה רותם אבירם, שמעון זרחי, אבי זוהר, עדי זריהן, אלירן צדיק, גבי פרידריך | מנהל ומעצב תאורה שמואל מור | מנהלי הצגה שלמה לסרי, איציק קריספין | מנהל טכני ומנהל מחלקת סאונד ומולטימדיה אופיר ספיר | מנהל הפקות ותפעול יואב מהרבני | יעוץ אמנותי עידו ריקלין | מנהל אמנותי רפי ניב | מנכ"ל אורן אהרוני

**חברי אגודת ידידים
לשנת 2018/19 (לפי סדר הא"ב)**

לוצאטו אתי וכפיר - לוצאטו את לוצאטו בע"מ | מיטלר אורית ואורי | מייסלום מקס ורוסיטה | עו"ד סימונה אריה מימון מימון יניב ודורין - פאזל יזמות בע"מ | מרקוביץ' יצחק ושלומית | מרש אדריכלים בע"מ - מרש עליזה ורמי נגב מינרלים בע"מ | נגר מיטל רון | נוראל חזי ורחל | נגר אבלין וגבי - פארק הרכב גבי | בנני דרורה ושמואל שלום סדן דגנית ויורם | סופרו מירב ויובל | סמדג'ה אמיליה וציון | ד"ר יעל סנה | מנור עליזה ונגר יעקב פרחי שוקולד - צמיגי ליבוביץ | צבי תקשורת והוצאה לאור בע"מ | ד"ר ריביצ'קי גרגורי | שדה טל שוורץ יוסי - 010 יזמות בע"מ | שופן יהודית | שורק יפה ויגאל | משה שרון | פרופ' דורית ואלון תבור מימון אברהם ואתי - תבליני מימון

נותני חסויות ותורמים

אדמה מכתשים | ADELIS FONDATION/ADELIS FOUNDATION

מייסדים

לוי אריה - הקהילה היהודית של מונטריאול - FEDERATION CJA | מתן שירותי בריאות בע"מ - רינה רמות

ידידים

עו"ד אבקסיס משה ואורית | אביסרור אלי וג'ורג'ט - אביסרור משה ובניו בע"מ | אביסרור גלית וג'קי - אביסרור משה ובניו אופק ורד וזיו | איתני רונית ואלדד | אליה רחל ומקס | אלימלך כוכי ומאיר | אניסמן רחל ואבני חיה אלתר אמנון ועדנה | אספיס-זיו אפרת ורועי - שבלול הפקות | בליסטרט שוש וגיל | בן דוד חביב - אפיק מדיה בע"מ בן ישי רחל - חברת ש.ב.ה שיטות בניה | בן כנען סימה וישראל | בן סימון דוד, מנכ"ל - אדמה מכתשים ברקאי פנינה ודניאל | ד"ר ברנר הלל ודורה | גז דניאלה ויוסי | גרינבאום אירית ואשר | ד"ר אורי חבושה, רכז התקשרויות - אדמה מכתשים | חמו שי וטל - חמו שי עבודות בניה בע"מ | ד"ר טהר הילה | כחלון סימה ויעקב | ליפשיץ איריס ועופר | לוי רחל, קשרי קהילה - אדמה מכתשים

שחקני התיאטרון לעונה 2018/19 (לפי סדר הא"ב)

אביטל איצ'ו | אבני תום | אדרי אור | אלוש רעות | אליהו איתמר | אמסלם ליאור אליהו | אסף רועי | אסרף אסתי
אפשטיין עמית | ביטרמן רון | בליץ רוני | בן-דוד אודי | ברטו ליליאן | גדני שירי | גולן שירי | גורן ליאת
דוברוביץקי אנה | דנון ענבר | דקה עלאא* | הגואל אוולין | הרוש אלירן* | וינברג מיכל | וקנין יקיר* | זגורי אורי
זורע עדי | חודרוב תום | כהן אורן* | כהן גיל | לוי יובל | לוי תמר* | לסרי אליה* | מאירסון אורה | מידן זוהר*
מזרחי יגאל | מזרחי לירן* | מילוא ענבל* | מלאכי תמר* | מנור ספיר* | מרום יהב | נאה שרון* | סלקטר אברהם
סננס אלעד | סעדון ניר | עדני אדוה | עציון עומר | פניני אבי | פרומוביץ נעמי | צ'רי בן* | צ'רצ'י יונתן
קדרי נסרין | קיגלר דוד | קנדל כרמל | קריאף אמיר | רוטשילד ניצן* | שולמן מולי | שפירא דני* | תורג'מן מעיין
*בוגרי גודמן בית ספר למשחק בנגב

להצגה "כלוב העלזים"

מנהל ייצור, הפקות ותפעול יואב מהרבני | מנהל טכני אופיר ספיר | מנהל הצגה איציק קריספין | עוזרת במאי ימית אטיאס
מנהל במה חנוך אברהם | תפעול תאורה שמואל מור, אלירן צדיק | תפעול סאונד אסף טוויסט | רקווזיטור אריה לוצטו
מלבישות יהודית אלקיים, אביבית עמר | קרבות במה גנאדי בבצקי | פאות, תסרוקות ואיפור מרינה נודל | סירוק פאות
דראג וונסה פלסטיקו | ייצור אביזרים גילי כוכבי, עירית פלדמן | שימוש בתמונה מאת NICOLASTOLMACHEV לצורך תפאורה
בניית תפאורה אהרונת תפאורות | עריכת תוכן לתכניה נופר ברקול | עריכת תכניה שני אמור | צילום תכניה מעיין קאופמן
צילום שער אילן בשור | עיצוב שער פרופגנדה | עיצוב תכניה Galit Media
תודה לאלקסנדר פיש

תיאטרון באר-שבע

במשכן לאמנויות הבמה באר-שבע | טל. 08-6266-444 | *2690
שדרות רגר 41 באר-שבע | חפשו אותנו ב-f | www.b7t.co.il

תיאטרון באר-שבע נתמך על ידי עיריית
באר-שבע ומשרד התרבות והספורט

שותפים:

CREDITS

CREATORS

By **Jean Poiret**

Directed by **Rafi Niv**

Translated by **Eli Bijaoui**

Set design **Svetlana Breger**

Costumes design **Jehudit Aharon**

Light design **Amir Castro, Eyal Daniel**

Music **Elad Adar**

Movement **Tula Damari**

Drag Queen Guiding & Makeup artist

Asaf Pren

Wigs **Marina Nudel, Venessa Plastico**

ACTORS

Elior Eliyahu Amsalem - Agador

Itamar Eliyahu - Laurent

Shiri Golan - Mme. Dieulafoi

Tamar Malachy - Marianne

Nir Sadon - Mercédès

Adva Edni - Simone

Yonatan Cherchie - M. Dieulafoi

Amir Krief - Michel

Muli Shulman - Georges

BEER-SHEVA
THEATRE

LA CAGE AUX FOLLES

BY JEAN POIRET

DIRECTED BY RAFI NIV